

Τατουάζ ή δερματοστιξία

Το σημάδεμα στην αρχαιότητα λεγόταν «στίξη» (χτύπημα) ή «κατάστιξη», και η πράξη στιγματισμός. Το σημάδεμα του σώματος λεγόταν δερματοστιξία. Η λέξη όμως που χρησιμοποιείται ευρέως είναι η λέξη τατουάζ και από την οποία είναι γνωστή η όλη διαδικασία.

Η λέξη «Τατουάζ» προέρχεται από τη λέξη «**tattoo**», όρος που βρίσκεται στη πρώτη δεκάδα των αναζητήσεων στο διαδίκτυο από το 1999! Η λέξη «Tattoo» είναι παράφραση της λέξης **Tattawing** των Μαορί (Νέα Ζηλανδία). Στην Πολυνησιακή διάλεκτο η λέξη «**Τα**» σημαίνει **σχέδιο** και «**Ατουάζ**» δηλώνει «**αυτόν που δίνει πνοή στα πλάσματα της γης**»! Με άλλα λόγια, Τατουάζ σημαίνει «**το σχέδιο που σου δίνει τη προστασία των θεών**»! Επιπλέον έχει τις έννοιες «**ανεξίτηλο σημάδι**», «**σχέδιο στο δέρμα**», «**μαρκάρω κάτι**», «**κεντώ πάνω στο δέρμα**»!

Στα μέσα της δεκαετίας του 1960 με τις αρχές της δεκαετίας του 1970 το τατουάζ εμφανίζεται σε μουσικούς της ροκ μουσικής. Το τατουάζ έγινε συνώνυμο της ροκ και μάλιστα της πανκ μουσικής. Το 1963 ο Μπρούνο ντέ Πιγκάλ ανοίγει στο Παρίσι το πρώτο Στούντιο Τατουάζ. Ως και φεστιβάλ διοργανώνονται σε τοπική αλλά και διεθνή βάση όπως αυτό του Σίδνεϊ, της Φρανκφούρτης, ενώ από το 1999 διοργανώνεται και στη χώρα μας Πανελλήνια Έκθεση Tattoo Art! Η Ένωση Επαγγελματιών Τατουάζ των Η.Π.Α. δηλώνει ότι έχουν κάνει τατουάζ σε 39 εκατομμύρια άτομα από το 1990 ως το 2004! (δηλαδή 1 στους 7 Αμερικανούς)! Στην ίδια κατεύθυνση διάδοσής του δραστηριοποιούνται διάσημοι αστέρες, αθλητές, ηθοποιοί, μοντέλα αλλά και τα ΜΜΕ.

Χαρακτηριστικά παραδείγματα αστέρων που διαφήμισαν το τατουάζ είναι ο Μάρλον Μπράντο ως μηχανόβιος με τατουάζ στις ταινίες του, στις αρχές της δεκαετίας του 1980 τα supermodels όπως η Στέφανι Σέιμουρ και η Κάρε Ότις αλλά και οι σταρ του Χόλλιγουντ όπως η Ντρίου Μπάριμορ και ο Μίκι Ρούκ.

Σήμερα πολλοί ηθοποιοί, βραβευμένοι μάλιστα με όσκαρ πολλοί από αυτούς, είναι στιγματισμένοι με τατουάζ: Λόγου χάρη Ρόμπερτ Ντε Νίρο, Τζούλια Ρόμπερτς, Τζόντι Φόστερ, Σόν Κόνερι, Τζέσικα Λαγκ, Νίκολας Κέιτζ, Τζίνα Ντέιβις, Σον Πεν, Μπίλι Θόρτον, Μαρίσα Τομέι, Αντζελίνα Τζολί, Σαρλίζ Θέρον, Μπεν Αφλεκ κ.α.

Το τατουάζ είναι πράξη που είχε πάντοτε μαγικό χαρακτήρα. Στις περισσότερες κοινωνίες αναγνωριζόταν μαγική δύναμη σε εκείνους που επιδίδονταν στο τατουάζ. Συνήθως το τατουάζ αποτελεί δοκιμασία μύησης ή αναγνωρίσεως του φύλου, του αξιώματος κλπ. Γίνεται όμως περισσότερο για τη μαγική, προφυλακτική, και θεραπευτική αξία του!

Γενική Παγκόσμιος Εγκυκλοπαίδεια Πάπυρος Λαρούς

Πρόγονος των τατουάζ εικάζεται πως είναι η παράδοση **εκδήλωσης** πένθους των πρωτόγονων φυλών. Χάραζαν το σώμα τους και έτριβαν κάρβουνα μέσα στις τομές, με αποτέλεσμα μετά τη θεραπεία τους, τα αδιάλυτα μόρια του κάρβουνου να παραμένουν μέσα στο δέρμα. Οι παλαιστές και οι μονομάχοι στην αρχαιότητα έφεραν τατουάζ σε ένδειξη αδελφосύνης. Πολλές φυλές το χρησιμοποιούσαν σαν ένδειξη πένθους ενώ σε άλλες υποδήλωναν τη κοινωνική τους θέση και το αξίωμα. Σε άλλες δήλωναν πως τα άτομα που τα έφεραν ήταν ώριμα για κοινωνική ζωή.

Για τους Μαορί ακόμη και σήμερα, τα τατουάζ είναι κομμάτι της ιστορίας τους, πολύ **«ιερό»!** Και όπως αναφέρθηκε στη Πολυνησιακή διάλεκτο σημαίνει το σχέδιο που σου δίνει τη **προστασία των θεών!**

Στη Δύση εμφανίζεται το τατουάζ αρχικά στους **Σταυροφόρους** και το 1691 από τον Γουίλιαμ Ντάμπερ εξερευνητή θαλασσών στην επιστροφή του στο Λονδίνο μετά τα ταξίδια του στην Πολυνησία και στα νησιά του Ειρηνικού. Στα τέλη του 17ου αιώνα το τατουάζ μεταφέρεται ουσιαστικά στην Ευρώπη από τον Κάπτεν Κούκ, ο οποίος φέρνει μαζί του ειδικούς τεχνίτες από την Πολυνησία με σκοπό τη διάδοσή του. Στις αρχές του 18ου αιώνα το τατουάζ γίνεται μόδα στις αριστοκρατικές τάξεις της Ευρώπης και ύστερα εγκαταλείπεται. Τον 19ο αιώνα γίνεται πάλι μόδα στην Αγγλία και σε κάποιες Ευρωπαϊκές χώρες.

Στην αρχαία **Αίγυπτο** τατουάζ είχαν οι βασιλικοί ακόλουθοι και οι ιερείς των ειδώλων για να διακρίνονται. Οι αρχαίοι **Έλληνες** γνώριζαν τη τεχνική της δερματοστιξίας ήδη από τη Μυκηναϊκή εποχή, ωστόσο δεν έπαυαν να την θεωρούν ως συνήθεια των **βαρβάρων**. **Χαρακτηριστικό δουλείας, υποτέλειας και υποταγής!**

Ο **Πλούταρχος** αναφέρει πως οι Συρακούσιοι μετά τη συντριβή των Αθηναίων στις Συρακούσες της Σικελίας, έβαλαν ένα άλογο με τη μορφή τατουάζ στα μέτωπα των αιχμαλώτων!

Οι **Ρωμαίοι** σημάδευαν με τατουάζ τους σκλάβους και τους εγκληματίες και με το γράμμα **D** τους λιποτάχτες! Αργότερα, το 750 μ. Χ. το ίδιο έκαναν και οι Κινέζοι στους εγκληματίες! Στη Νέα Γουινέα και στην Βιρμανία χρησιμοποιούταν ως διακριτικό των φυλών ενώ στη Νέα Ζηλανδία αποτελούσε έμβλημα τιμής! Οι **Ινδιάνοι** Τόμσον έλεγχαν το κουράγιο τους, κυρίως των νέων, εφαρμόζοντας τον οδυνηρότερο τρόπο τατουάζ!

Στην **Παραγουάη** ήταν σύμβολο της εφηβείας ενώ κάποιες φυλές στην Ινδία το χρησιμοποιούσαν σαν μέσο καλλωπισμού και σεξουαλικής διέγερσης.

Στα νεότερα χρόνια ήταν ταυτισμένο με τους περιθωριακούς, τους μηχανόβιους και τους φυλακισμένους αλλά και διάφορα επαγγέλματα όπως ναυτικούς, εργάτες κλπ. Στις ταινίες ήταν χαρακτηριστικό των βαρυποινιτών και των μηχανόβιων μαζί με τα μακριά μαλλιά και τα δερμάτινα ρούχα. Μετά τον Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο, με τη διαφήμιση που του γίνεται,

εμφανίζεται από τους πεζοναύτες του Αμερικανικού στρατού ως τους Χίπις! Τατουάζ έχουν οπωσδήποτε τα μέλη συμμοριών ως δείγμα ταύτισης συμμετοχής και παντοτινής τους αφοσίωσης σε αυτές! Παρόμοια και σε οπαδούς μουσικών ρευμάτων όπως ροκ, Χέβυ Μέταλ, πανκ μέχρι και στις κινήσεις των νέο Ναζί!

Σε όλους τους λαούς είναι συνδεδεμένα με παγανιστικές αντιλήψεις!

Στην αρχαία Αίγυπτο έχουν βρεθεί μούμιες της 6ης Δυναστείας (2000 π. Χ.) με τατουάζ! Θεωρούσαν το τατουάζ ως **ιερό** σημάδι και απαγορευόταν να το έχει κανείς πάνω του εκτός από τον Φαραώ. Το ταύτιζαν με τη γονιμότητα και την αρχοντιά. Με τατουάζ κοσμούσαν τους νεκρούς τους πιστεύοντας ότι ασκούσε μαγικές **ευεργετικές** επιδράσεις. Τα τατουάζ με σκούρα χρώματα που φέρουν στη κοιλιά, στα χέρια και στα πόδια οι μούμιες της 6ης Δυναστείας θεωρούνται από τους επιστήμονες θρησκευτικής σημασίας! Πολλά από τα τατουάζ που κυκλοφορούν σήμερα περιέχουν αρχαία αιγυπτιακά σύμβολα! (όπως το ANKH) Από την Αίγυπτο μεταδόθηκαν σε γειτονικές χώρες και πολιτισμούς μέσω του εμπορίου (Μεσογείου, Περσίας, Αραβίας) φθάνοντας το 2000 π.Χ. μέχρι την Κίνα. Ο **Ιπποκράτης** είχε παρατηρήσει πως οι Σκύθες έκαναν τατουάζ στα χέρια και στα στήθη τους με σκοπό να γίνουν πιο δυνατά!

Στη **Παλαιστίνη** πιστεύουν ότι αν κάνουν τατουάζ στο χέρι το **προστατεύουν** από στραμπούληγμα ή εξάρθρωση!

Στο **Ιράκ** πιστεύουν ότι το τατουάζ φέρνει μακροζωία! Στην **Ινδία** με τα τατουάζ πίστευαν ότι εξορκίζουν τη κακή τύχη και τις αρρώστιες. Οι Ινδοί της Βεγγάλης μάλιστα, ακόμη πιστεύουν ότι **άστικτα** πρόσωπα θα γνωρίσουν δυσκολίες στο μεταθανάτιο βίο τους!

Στην Ινδονησία θεωρούσαν ότι με τα τατουάζ λάμβαναν δύναμη για να αντιμετωπίσουν τις καθημερινές δυσκολίες, όπως στο κυνήγι αγρίων ζώων για την επιβίωσή τους.

Το 1100 π.Χ το τατουάζ γίνεται γνωστό στην Πολυνησία, στο Βόρνεο, στις Φιλιππίνες, στη Νέα Γουινέα και στην Φορμόζα. Στο **Βόρνεο** τα τοποθετούσαν γύρω από το καρπό και τα δάκτυλα για **προστασία** από τις αρρώστιες. Στην Ταϊτή τα χρησιμοποιούν ακόμη ως φυλακτό για την αποτροπή παντός κακού.

Εικάζεται ότι από την Πολυνησία μεταφέρεται με τις μεταναστεύσεις σε όλο τον Ειρηνικό. Τον 5ο αιώνα π.Χ. συναντάται στην **Ιαπωνία** όπως φανερώνουν ευρήματα στην Οσάκα ενώ υπάρχουν στην **Κίνα** γραπτά στοιχεία σε νομικά έγγραφα από τον 3ο π.Χ. αιώνα.

Στο **Νεπάλ** οι γυναίκες εκτός από τα τατουάζ διακοσμούν τα χέρια τους με περίτεχνα σχέδια **χένας** κατά τη παραμονή της Βουδιστικής εορτής Eid al Fitr.

Στην **Βιρμανία** ακόμη πιστεύουν ότι αν είναι πάνω από τη καρδιά μπορούν να σταματήσουν το κακό! Τα μαύρα είναι περισσότερο διακοσμητικά ενώ τα κόκκινα τα χρησιμοποιούν για **προστασία** από τη βασκανία και την αρρώστια.

Οι **Σαμάνοι** ήδη από το 2000 π.Χ. χρησιμοποιούσαν το τατουάζ ως ένα **είδος βελονισμού** στις θρησκευτικές τους τελετές ίασης ή μύησης.

Οι **Εσκιμώοι** και οι κάτοικοι των νησιών Φίτζι κάνουν τατουάζ για να εξασφαλίσουν ευτυχία στη μέλλουσα ζωή! Οι **Ιάπωνες** το χρησιμοποιούν για καλλωπιστικούς αλλά και θρησκευτικούς λόγους πιστεύοντας ότι με τατουάζ με φίδια και δράκους εξορκίζουν τους φόβους και τους εφιάλτες τους. Οι **Ινδιάνοι** τα είχαν ως **φυλακτά** θεωρώντας ότι τους προστάτευαν ακόμη και από τον εχθρό στη μάχη! Κάποια από αυτά που κυκλοφορούν ακόμη συμβολίζουν τη μητέρα φύση και τη λατρεία της αιώνιας μητέρας!

Στις φυλές της Αφρικής έχουν πάντοτε σχέση με τη **θρησκεία**, την φυλή και τις προλήψεις! Στις Φιλιππίνες υπάρχει η δεισιδαιμονία σύμφωνα με την οποία ο νικητής πολεμιστής ή κυνηγός έπαιρνε τη **δύναμη** του φονευμένου εχθρού ή του θηράματος αν το ζωγράφιζε πάνω στο σώμα του!

Και εντομίδας ου ποιήσετε επί ψυχή εν τω σώματι υμών και γράμματα σικτά ου ποιήσετε εν υμίν. Εγώ ειμί Κύριος ο Θεός υμών. Λευϊτικό ΙΘ 28.

Τον 8 μ.Χ. αιώνα η Εκκλησία καταδίκασε την αποτύπωση οποιουδήποτε συμβόλου επί του σώματος των πιστών ως ειδωλολατρικό έθιμο και ως πρακτική των βαρβάρων!

Νιώθουμε θλίψη όταν βλέπουμε ιερούς ναούς μουτζουρωμένους με διάφορα σπρέι... άραγε πως ανεχόμαστε να βάζουμε με ανεξίτηλο τρόπο το σώμα μας που είναι ναός του Αγίου Πνεύματος και ως εκ τούτου εμείς είμαστε ιερότεροι από τους ιερούς ναούς διότι είμαστε έμψυχοι ναοί...

Με το τατουάζ αν μη τι άλλο, σφραγίζεται κανείς με κάτι! ***Έτσι σαν μόδα οικειοποιείται τη λογική του σφραγίσματος...***

Και επιβάλλει σε όλους, τους μικρούς και τους μεγάλους, τους πλούσιους και τους φτωχούς, τους ελεύθερους και τους δούλους, να δεχθούν στους εαυτούς τους χάραγμα στο δεξί τους χέρι ή στα μέτωπά τους! Αποκάλυψις ΙΓ 16-18.

Αναφορές:

Κ. Γ. Παπαδημητρακόπουλος Με... πίσρινγκ και τατουάζ;

Εκδόσεις Φωτοδότες

Δείτε ακόμη:

RFID: http://www.imdleio.gr/htm/2009_chip1.htm

Barcode: http://www.imdleio.gr/diaf/files/proph/gen/htm-proph/barcode_analysis.htm

AMKA: http://www.imdleio.gr/htm/2009_AMKA.htm

www.imdleio.gr

Τραγωδία στη Ρόδο

ΡΟΔΟΣ: Αποστολή ΑΝΤΩΝΗΣ ΒΕΤΟΥΛΑΔΙΤΗΣ

Ο ΘΑΝΑΣΙΜΟΣ ΚΙΝΔΥΝΟΣ ΦΩΛΙΑΖΕ ΣΤΟ ΤΑΤΟΥΑΖ ΠΟΥ ΕΓΡΑΦΕ: «αγάπη, ειρήνη, οικογένεια»!

Θρήνος για την οικογένεια του Διαγόρα, αλλά και για το ελληνικό ποδόσφαιρο. Ο 25χρονος (δεξιά στη φωτό) ποδοσφαιριστής της ομάδας της Ρόδου, Γιάννης Κοσκινιάτης, αυτοκτόνησε λίγες ώρες πριν από την αναμέτρηση του Διαγόρα με τον Ολυμπιακό, βυθίζοντας σε θλίψη συμπαίκτες και φιλάθλους μόλις έγινε γνωστό το τραγικό συμβάν.

Ο Γιάννης Κοσκινιάτης σύμφωνα και με τις μαρτυρίες των ανθρώπων της ομάδας, που τον ζούσαν καθημερινά, είχε τον τελευταίο καιρό σοβαρά ψυχολογικά προβλήματα, με την αστυνομία να θεωρεί πως αυτά τα προβλήματα τον οδήγησαν στην τραγική απόφαση να δώσει τέλος στη ζωή του.

Ο νεαρός ποδοσφαιριστής είχε αποφασίσει εδώ και μέρες να αυτοκτονήσει και μάλιστα την περασμένη Δευτέρα είχε αποπειραθεί να αυτοκτονήσει, με τον πατέρα του να τον προλαβαίνει την τελευταία στιγμή. Δυστυχώς χθες δεν τον πρόλαβε.

Τον εντόπισαν από το κινητό

Χθες το πρωί ο νεαρός ποδοσφαιριστής ήταν στο σπίτι του με τον πατέρα του και γύρω στις 10 χάθηκαν τα ίχνη του. Το κινητό του ήταν κλειστό, ενώ έλειπε το μηχανάκι του. Ο Παύλος Δερμιτζάκης τον είχε καλέσει στο γεύμα της ομάδας, παρά το γεγονός ότι ήταν εκτός αποστολής, όπως και σε όλα τα φετινά παιχνίδια έως τώρα, αρχικά λόγω τραυματισμού και στη συνέχεια προφανώς λόγω των προβλημάτων που αντιμετώπιζε.

Ο Γιάννης δηλώθηκε αγνοούμενος, με την αστυνομία να ψάχνει για τα ίχνη του και να τον βρίσκει από το ηλεκτρονικό ίχνος του κινητού του. Ο Γιάννης είχε μεταβεί με το μηχανάκι του στο βουνό προφήτης Ηλίας και είχε πέσει στον γκρεμό με το μηχανάκι του.

Το κινέζικο τατουάζ

Οι άνθρωποι που τον ζούσαν καθημερινά έλεγαν πως τα ψυχολογικά προβλήματα είχαν ξεκινήσει από τη στιγμή που αποφάσισε να αφαιρέσει το κινέζικο τατουάζ που είχε στο χέρι του και το οποίο έγραφε «αγάπη, ειρήνη, οικογένεια». Από τότε η συμπεριφορά του άλλαξε. Έδειχνε σκοτεινιασμένος και πιεσμένος. Πριν από μια εβδομάδα άρχισε να εκμυστηρεύεται ότι από τότε που το αφαίρεσε βλέπει εφιάλτες ότι τον κυνηγάνε οι Κινέζοι και δεν μπορεί να κοιμηθεί. Αμέσως όλοι στην ομάδα προσπάθησαν να τον ηρεμήσουν. Δεν πίστευαν πως θα φτάσει μέχρι την αυτοκτονία.

«Δεν μπορώ να συνεχίσω να ζω»

Η αντίστροφη μέτρηση άρχισε τη Δευτέρα. Δεν πήγε στην προπόνηση και ο πατέρας του

τον αναζήτησε. Βρήκε το αυτοκίνητό του κοντά στο σπίτι τους και είδε πως στο κινητό τού γιου του υπήρχε ένα μήνυμα που έγραφε: «Συγγνώμη γιατί σας έχω απογοητεύσει όλους, **δεν μπορώ να συνεχίσω να ζω**». Έντρομος ο πατέρας του 25χρονου Ροδίτη έψαχνε και τον βρήκε στα Καβουράκια. Τον πήρε κοντά του και αποσόβησε τα χειρότερα. Είχε, όμως, καταλάβει πως τα πράγματα είχαν γίνει πολύ δύσκολα για το γιο του και γι' αυτό ειδοποίησε τη μητέρα του στη Σουηδία για να τον ηρεμήσει.

Την Τρίτη ο Γιάννης πήγε στην προπόνηση στο χαλάρωμα εν όψει του αγώνα με τον Ολυμπιακό. Ο Παύλος Δερμιτζάκης έδωσε εντολή στο βοηθό του Πέτρο Ρουτζιέρη να κάνει την προπόνηση και πήρε τον Γιάννη και του μίλησε για πάνω από μια ώρα. Μάλιστα του ζήτησε να πάνε για καφέ και να συζητήσουν το πρόβλημα, όμως ο νεαρός δεν πήγε. Είχε αποφασίσει για την επόμενη κίνησή του, την τελευταία και πιο τραγική της ζωής του.

«Παίξτε για τον Γιάννη»

Το θλιβερό γεγονός της αυτοκτονίας του Γιάννη Κοσκινιάτη άρχισε να διαδίδεται στο γήπεδο του Διαγόρα από στόμα σε στόμα κατά τη διάρκεια της ανάπαυλας του ημιχρόνου. Και εκεί που στο πρώτο 45λεπτο η ατμόσφαιρα ήταν γιορτινή με τραγούδια και συνθήματα στήριξης προς τις δύο ομάδες, ξαφνικά όλα «πάγωσαν». Μέσα σε λίγα λεπτά επικράτησε νεκρική σιγή και τα πρώτα δακρυσμένα μάτια δεν άργησαν να φανούν. Η τραγική επιβεβαίωση ήρθε λίγα λεπτά αργότερα, εξαφανίζοντας και τις τελευταίες ελπίδες που υπήρχαν ότι επρόκειτο για φήμες.

Οι συμπαίκτες του το πληροφορήθηκαν όταν στο 77' του αγώνα «έπεσαν» τα φώτα και επακολούθησαν σκηνές που είναι δύσκολο να περιγραφούν. Οι ποδοσφαιριστές του Διαγόρα έπεσαν στον αγωνιστικό χώρο κρατώντας τα κεφάλια τους και ξεσπώντας σε λυγμούς. Αρκετοί από αυτούς αρνούσαν να πιστέψουν ότι ο συμπαίκτης και φίλος τους δεν υπήρχε πια, και ο ένας ρωτούσε τον άλλον αν όντως αυτό που έγινε είναι αλήθεια. Ο προπονητής τους, Παύλος Δερμιτζάκης, τους φώναξε κοντά του και τους είπε: «Παίξτε για τον Γιάννη. Πρέπει να συνεχίσουμε». Όταν επανήλθε ο φωτισμός στο γήπεδο, οι οπαδοί της ροδίτικης ομάδας γύρισαν τα πανό τους ανάποδα και φωνάζανε: «Γιάννη ζεις, εσύ μας οδηγείς». Παίκτες του Διαγόρα και οπαδοί αποχώρησαν συντετριμμένοι μετά τη λήξη του αγώνα.

Δερμιτζάκης: «Έφυγε ένα διαμάντι»

Εμφανώς καταβεβλημένος από το τραγικό συμβάν της αυτοκτονίας του Γιάννη Κοσκινιάτη, ο προπονητής της ομάδας του Διαγόρα, Παύλος Δερμιτζάκης, μόνο για ποδόσφαιρο δεν μπορούσε να μιλήσει στη συνέντευξη Τύπου μετά το παιχνίδι: «Είχαμε ένα τρομερά δυσάρεστο γεγονός. Έφυγε ένα διαμάντι. Χάσαμε από κοντά μας ένα παιδί που βγήκε από τα σπλάχνα του Διαγόρα. Ο Γιάννης ήταν ένα από τα καλύτερα παιδιά στην ομάδα κι ένας καλός ποδοσφαιριστής, που θα μπορούσε να κάνει πολλά. Συλλυπητήρια στην οικογένειά του, που θα χρειαστεί τώρα τη στήριξη όλων μας, αλλά και στην οικογένεια του Διαγόρα. Να τον θυμόμαστε έτσι όπως πρέπει, είναι το καλύτερο που μπορούμε να κάνουμε στη μνήμη του. Το τι συνέβη μαθεύτηκε κατά τη διάρκεια του αγώνα και τα παιδιά το έμαθαν στη διακοπή. Καταλαβαίνετε ότι έπειτα από αυτό ποδόσφαιρο δεν μπορούσαμε να παίξουμε. Το παιχνίδι μπήκε σε δεύτερη μοίρα».

«Δεν θα σε ξεχάσουμε ποτέ»

Εκ μέρους των ποδοσφαιριστών του Διαγόρα μίλησε ο Ηλίας Σαπάνης, εκφράζοντας τη συντριβή όλων και δίνοντας την υπόσχεση ότι ο αδικοχαμένος Γιάννης δεν θα ξεχαστεί ποτέ από κανέναν στην ομάδα: «Είναι πολύ δύσκολες στιγμές για όλους μας και ακόμη δεν μπορούμε να πιστέψουμε αυτό που έγινε. Θα κάνουμε σίγουρα μέρες να το συνειδητοποιήσουμε. Θέλουμε να εκφράσουμε τα συλλυπητήριά μας στην οικογένεια του Γιάννη και να τους πούμε ότι θα είμαστε εκεί σε ό,τι χρειαστούν. Εκ μέρους όλων των παιδιών το μόνο που έχω να πω είναι: Φίλε Γιάννη, πιστεύω ότι υπάρχουν ακόμη, είσαι εδώ δίπλα μας και μας ακούς. Δεν θα σε ξεχάσουμε ποτέ» κατέληξε ο Σαπάνης, που δεν μπόρεσε να συγκρατήσει τα δάκρυά του.

Πένθος στην ΠΑΕ Διαγόρας

Σε έκτακτη συνεδρίαση συνήλθε χθες αργά το απόγευμα το διοικητικό συμβούλιο της ΠΑΕ Διαγόρας, αμέσως μετά την αναγγελία του άδικου χαμού του ποδοσφαιριστή της ομάδας, Γιάννη Κοσκιτιάτη. Οι αποφάσεις που έλαβε είναι οι ακόλουθες:

1. Να παραστεί σύσσωμο στη νεκρώσιμη ακολουθία.
2. Να εκφραστούν συλλυπητήρια στην οικογένεια του εκλιπόντος.
3. Να κατατεθεί στεφάνι στη μνήμη του.
4. Να τηρηθεί ενός λεπτού σιγή στον προσεχή αγώνα της ομάδας και να αγωνιστούν οι συμπαίκτες του με μαύρο περιβραχιόνιο.
5. Να αποσυρθεί από τις εμφανίσεις της ομάδας ο αριθμός της φανέλας του.

Ένας εκ των υπευθύνων του γραφείου Τύπου της ΠΑΕ Διαγόρας, ο Μανόλης Μπάτης, μίλησε για το χαμό του Γιάννη: «Πριν από δυο μέρες άφησε ένα σημείωμα στη μητέρα του και στον πατέρα του. Ζητούσε συγγνώμη, γιατί τους είχε απογοητεύσει όλους, και έλεγε ότι είχε αποφασίσει να δώσει τέρμα στη ζωή του. Μίλησαν μαζί του, για να του δώσουν κουράγιο, και οι προπονητές και η διοίκηση. **Ήθελαν να του πουν πως πρέπει να είναι δυνατός.** Με τη σέντρα του παιχνιδιού πληροφορηθήκαμε το γεγονός, προσπαθήσαμε να το κρατήσουμε μακριά από τους παίκτες, αλλά στη διακοπή έγινε γνωστό και γι' αυτό ξέσπασαν σε λυγμούς. Ορκίστηκαν να παίξουν στη συνέχεια για τον «Κόσκι», όπως ήταν γνωστός σε όλους. Θα τον αγαπάμε και θα τον σκεφτόμαστε πάντα. Ήταν από τα αγαπημένα μας παιδιά».

<http://www.goalday.gr/article.asp?catid=10486&subid=2&tag=7833&pubid=1466269>

Συμπέρασμα (ΛΜΔ): Τα τατουάζ είναι επικίνδυνα διότι κρύβουν πίσω τους δαιμονικές επιρροές, ιδιαίτερα όταν μπαίνουν για να μας φέρουν υγεία, ευδαιμονία ή όταν "μας προστατεύουν"!!

Οι δαίμονες παίρνουν εξουσία πάνω μας όταν παραβαίνουμε τις εντολές του Θεού, ιδιαίτερα όμως όταν τους επικαλούμαστε, άμεσα (όπως κάνουν οι μάγοι), αλλά και έμμεσα αποδεχόμενοι τις διάφορες πλάνες που αυτοί μετέδωσαν στους ειδωλολατρικούς λαούς (όπως φυλαχτά, ξόρκια, συμμετοχή σε τελετές θρησκευτικού χαρακτήρα ξένου προς την πίστη μας, τατουάζ κλπ). Γενικά πρέπει να ξέρουμε ότι όποιος δεν είναι με το Θεό είναι με το διάβολο! Δεν υπάρχει ενδιάμεσος χώρος στον πνευματικό κόσμο: Φως ή σκοτάδι. Υπάρχουν κλίμακες του καλού και του κακού αλλά μόνο δύο γενικοί χώροι που ονομάζονται επίσης: (αιώνια) **ζωή** και

(αιώνιος) **θάνατος** αντίστοιχα.

Και οι δύο αυτοί χώροι όμως ελέγχονται από το Θεό, ο οποίος δεν θίγει το αυτεξούσιο των λογικών όντων (ανθρώπων και αγγέλων). Και εφ' όσον κάποιος δεν συντάσσεται με τις δυνάμεις του καλού, με τον τρόπο της ζωής του (όχι μόνο με τις αντιλήψεις του όπως λένε πχ οι προτεστάντες), τότε αναγκαστικά βρίσκεται εκεί που υπάρχει το κακό δηλ. η έλλειψη του καλού. Διότι κατά τους Πατέρες της Εκκλησίας το κακό δεν είναι παρά η έλλειψη του καλού, και όχι μια αυθύπαρκτη δύναμη.

Αν ζητάμε προστασία από μαγικά φυλαχτά, τατουάζ κλπ τότε ασχέτως αν το συνειδητοποιούμε ή όχι **κλείνουμε συμφωνία με τις πνευματικές δυνάμεις που κρύβονται πίσω από αυτά**, ότι τις αποδεχόμαστε σαν ρυθμιστές της ζωής μας, σε κάποιο επίπεδο ανάλογα με το είδος των (φυλακτών κλπ). Το τατουάζ επειδή βρίσκεται πάνω στο σώμα μας θεωρείται πιο σοβαρό και σαν παράπτωμα και σαν επιπτώσεις. Αν τα φυλακτά είναι Χριστιανικά, όπως ο Σταυρός, εικονίτσες κλπ τότε παρατηρούμε τη δύναμη και προστασία που μας δίνουν ακόμα και στο υλικό πεδίο¹ ενώ τίποτα κακό δεν μας συμβαίνει αν τα βγάλουμε από πάνω μας παρά μόνο χάνουμε την ευλογία που είχαμε πριν. Οι δυνάμεις του κακού όμως δεν είναι καθόλου φιλάνθρωπες και καθόλου δημοκρατικές! Μόλις τις περιφρονήσουμε αλλάζοντας στάση απέναντί τους, αμέσως προσπαθούν με κάθε τρόπο να μας αλλάξουν την διάθεση και να μας κάνουν να υποταχθούμε πάλι σ' αυτές.

Είδαμε πόσο οι πονηροί λογισμοί εξουδένωσαν τον άτυχο ποδοσφαιριστή όταν απεφάσισε, ορθά, να βγάλει το κινέζικο στίγμα από πάνω του. Αν δεν το έβγαζε όσο ζούσε, οι "κινέζοι" δαίμονες θα είχαν εξουσία επάνω του την ώρα του θανάτου του, και τότε δεν θα μπορούσε να κάνει πλέον τίποτε για να σωθεί απ' αυτούς, ενώ σ' αυτή τη ζωή υπάρχει η δυνατότητα πάλης και νίκης. **Το πλέον ατυχές σημείο της υποθέσεως είναι ότι δεν υπήρξε κανείς να τον συμβουλευσει να καταφύγει στη δύναμη του Χριστού δια της Εκκλησίας: «...ήθελαν να του πουν πως πρέπει να είναι δυνατός».** Το να δίνεις σε ένα εντελώς εξουθενωμένο πνευματικά άτομο αυτή τη συμβουλή είναι σχεδόν κοροϊδία, αλλά δυστυχώς δεν το καταλαβαίνουμε γιατί είμαστε και εμείς το ίδιο αδύναμοι. Και είναι επομένως θαύμα που δεν έχουμε πέσει ακόμη σε ανάλογες πλάνες πολλοί περισσότεροι...

¹ http://www.imdleio.gr/diaf/2006/15-STAYROS_jamatikos.pdf

Δείτε ακόμη:

AMKA: http://www.imdleio.gr/htm/2009_AMKA.htm

RFID: http://www.imdleio.gr/htm/2009_chip1.htm

Barcode: http://www.imdleio.gr/diaf/files/proph/gen/htm-proph/barcode_analysis.htm